

Учасником процедури закупівлі називають фізичну особу, у тому числі фізичну особу-підприємця, юридичну особу, яка подала тендерну пропозицію або взяла участь у переговорах у разі застосування переговорної процедури закупівлі. Переможцем процедури закупівлі є учасник, тендерна пропозиція якого відповідає всім критеріям та умовам, що визначені в тендерній документації, і визнана найбільш економічно вигідною, та якому замовник повідомив про намір укласти договір, або учасник, якому замовник повідомив про намір укласти договір за результатами застосування переговорної процедури закупівлі [2].

Закупівля може здійснюватися шляхом застосування однієї з таких процедур: відкриті торги, конкурентний діалог, переговорна процедура закупівлі. Закупівлі за державні кошти відбуваються в онлайн-режимі, отже, будь-яка людина, представник ЗМІ чи контролюючих органів можуть бути віртуально присутніми на аукціоні закупівлі. Процес вибору переможця зрозумілий та публічний. Для участі необхідний мінімальний пакет довідок при подачі пропозиції.

Список використаних інформаційних джерел

1. Тендерна документація – вичерпна відповідь на питання: що, де, коли, як [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://www.ua-tenders.com/rubrics/materials/%D1%82%D0%B5%D0%BD%D0%B4%D0%B5%D1%80%D0%BD%D0%B0_%D0%B4%D0%BE%D0%BA%D1%83%D0%BC%D0%B5%D0%BD%D1%82%D0%B0%D1%86%D1%8F/ (дата звернення 28.02.2020 р.). – Назва з екрана.
2. Про публічні закупівлі [Електронний ресурс]: Закон України: прийнятий ВРУ. Редакція від 01.01.2019 р. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/main/922-19> (дата звернення 28.02.2020 р.). – Назва з екрана.

ЕКСПОЗИЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ НАРОДНОГО МУЗЕЮ ОСТАПА ВИШНІ

Т. Г. Маляренко, студентка спеціальності 032 Історія та археологія, група ІА (МС)-24

Л. І. Шаповал, науковий керівник, доцент кафедри історії України Полтавський національний педагогічний університет імені В. Г. Короленка

Народний музей Остапа Вишні в селі Грунь Охтирського району Сумської області відкрито в 1982 р. на батьківщині письменника, вшановуючи пам'ять про гумориста. На відкритті

районного музею були письменники М. П. Яровий, М. В. Білкун, художник В. Ф. Зелінський, дружина О. Вишні (Павла Губенка) Варвара Олексіївна Губенко-Маслюченко з донькою Марією Михайлівною Євтушенко, місцеві літератори й громадськість.

У кімнатах відреставрованої сільської хати, де не раз бував Остап Вишня, розміщено цінні реліквії, фото, особисті речі письменника-гумориста, які є експонатами районного народного музею, що складається з 11 експозиційних залів:

1. Талановита родина Губенків.
2. Дитинство та роки навчання Павла Михайловича Губенка.
3. Фельдшерування в лікарні м. Києва.
4. Остап Вишня і література, театр.
5. Особисті речі письменника, його твори.
6. Друг природи, друг людини й праці, грізний ворог нечисті і зла.
7. Десятирчка Остапа Вишні.
8. Ворогом народу не був ніколи.
9. «Зенітка» – новий етап у творчості О. Вишні.
10. Зв'язки з рідним селом, земляками.
11. Подарунки музею [3].

У першому залі музею експонуються: письмовий стіл і два стільці, облаштовано робоче місце письменника. Вони такі самі, як у кабінеті Остапа Вишні в Меморіальному музеї м. Києва. На столі – особисті речі письменника: тека, записник, рукописи, блокнот члена редколегії журналу «Перець», футляр для окулярів, окуляри, попільничка, пачка цигарок «Казбек», письмове приладдя, прес-пап'є з мармуру, ручка, настільний календар за 1956 р. А над письмовим столом, як і в його робочому кабінеті, список «друзів» – бюрократи, вельможі, хапуги, підлабузники, про яких він писав у гуморесках. Відвідувачі музею переглядають фотографії на яких зображені батьки письменника, родина Губенків, Павло Михайлович під час навчання, серед медичних працівників у м. Києві, в колі друзів. Експонуються, особисті речі гумориста: вишита сорочка з мережкою, костюм, солом'яний бриль, різьблена поличка, виготовлена власними руками, тростинка, рибацька вудка, що слугувала не тільки відпочинку, а й доброму настрою. На великому знімку бачимо: Остап Вишня із Максимом Рильським у мисливській амуніції, адже гуморист був рибалкою і мисливцем [3].

Широко представлені в експозиції твори гумориста, багато з них мають автографи українською, російською та в перекладах на мови світу. Серед експонатів – ілюстрації до гуморесок Остапа Вишні, виконані його земляками, про приїзди Вишні на батьківщину. На одному із стендів музею є слова О. Вишні: «Слуга я народний, що все моє життя хотів зробити народу багато хорошого». Про це говорять спогади племінника І. Коржа, книги: І. Зуба «Остап Вишня: Нарис життя і творчості» [1], А. Журавського «Ніколи не сміявся без любові: Сторінки життя і творчості Остапа Вишні» [2].

У музеї багато творів сатириків і гумористів: Платона Воронька, Дмитра Білоуса, Федора Маківчука, Олександра Ковінки, Івана Цюпи, Юрія Кругляка, Павла Ключини, Валентина Лагоди, Олекси Ющенко, Олексія Столбіна, Катерини Квітчастої, Ніни Багатої, Галини Будянської, Івана Тарасенка, Олександра Галкіна, фотокартини засідання редколегії журналу «Перець» із О. Вишнею, а на звороті напис: «Меморіальному музею Павла Михайловича – О. Вишні в м. Груні, яка дала світові «велета українського гумору» від його учня і соратника з глибокою повагою».

Музейний фонд містить рідкісні видання книг брата Остапа Вишні Василя Чечвянського, його портрет, листи родичів – онука В. Холоші з Москви, племінника І. Коржа з Мінська. Скорботні миті прощання з гумористом у фотографії, його посмертна маска експонуються на стендах, мармурове погруддя Павла Михайловича, велике панно написане художниками Київського інституту мистецтв, що завершує музейну експозицію «Усмінений, привітний Остап Вишня в оточенні персонажів своїх творів». Альбоми з фотографіями засвідчують вшанування пам'яті земляка, починаючи з 85-річчя з дня народження Остапа Вишні (1974 р.), проведення щорічних літературних читань «Вишневі усмішки» у Груні. Заслуговує на увагу відвідувачів музею альбом «Великі іменини у Вишневій родині», про відзначення 100-річчю з дня народження О. Вишні.

Серед реліквій музею є ювілейна фарфорова чашка з портретом гумориста, настільна медаль, яка має форму кола з білого алюмінію. На лицьовому боці – барельєф усміхненого О. Вишні, а поруч на фоні очерету – книга «Вишневі усмішки». Угорі зображені качки в польоті, а внизу – лаврова гілка, на звороті в мереживі квітів – цифри «1889–1989», «с. Грунь – Охтирка, а в

центрі – напис «Остап Вишня. 100 років». Музейним експонатом є мисливська хата «Остапова криниця», дерев'яна, прикрашена різьбою, а в ній – столи, лавки, піч, на стінах вишиті картини та рушники. У розписах й на фіраночках хати ожили герої Вишнівських художніх творів.

Перша сторінка книги для записів для відвідувачів музею розпочинається віршем про Остапа Вишню, його земляків, висловом «Вишнівському роду немає переводу!» [3]. За роки діяльності музею його відвідали тисячі людей. У книзі відгуків теплі слова шани і подяки працівникам музею з Києва, Москви, Харкова, Полтави, Донецька, Архангельська, Мурманська. «Спасибі засновникам музею», «Уклін святій землі, що народила великого Остапа Вишню», «Хай пам'ять про славетного земляка не згасає в серцях людей», «Велике спасибі землі, що дала нашій культурі Остапа Вишню».

Справжніми уроками життя стали відвідини літературно-меморіального музею завдяки ентузіазму його директора Л. О. Лебединець, заслуженої вчительки України, друга родини Губенків. Багато зусиль було докладено науковою радою народного музею на чолі з директором з 2012 р. – Сокіл Тетяною Володимирівною, головою села Пилипенко Ларисою Володимирівною, щоб на Чигривській горі зустрічати гостей, туристів пересадити їх на підмошені сіном вози, запряжені кіньми й так прямувати на хутір Чечву. По дорозі вони зустрічалися з героями творів Остапа Вишні: рибалками, мисливцями, сторожами, дідом Свиридом з його «зеніткою», завітали на ярмарок, описаний гумористом, із піснями, жартами, бувальщинами, інсценізацією гуморесок.

Сьогодні наукова рада народного музею Остапа Вишні пропонує відвідувачам музейні послуги: екскурсію експозиційними залами, відвідування хутора Чечва, виставку ілюстрацій до гуморесок, спогади старожилів про зустріч з письменником, прослухування гуморесок Вишні у фонозаписах та виконанні земляків, театралізовані інсценізації творів гумориста, літературознавче дослідження «Рідний край у творчості Остапа Вишні», нариси «Остап Вишня і театр», «Він письменник, гуморист, брат Остапа Вишні рідний...» (про Василя Чечвянського, брата О. Вишні), книжкову виставку «Вишнева усмішка нашого народу», перегляд документального кінофільму «Остап Вишня. Життя і творчість», прослухування улюблених пісень Вишні.

Музейники на чолі з директором районного народного музею Тетяною Володимирівною Сокіл зберігають, вивчають, популяризують літературну спадщину українського гумориста Остапа Вишні через експозиційну діяльність музею серед відвідувачів, екскурсантів та туристів, яка на сьогодні потребує більш активного впровадження інноваційних музейних технологій.

Список використаних інформаційних джерел

1. Зуб І. Остап Вишня: нарис життя і творчості / І. Зуб. – Київ : Дніпро, 1989. – 239 с.
2. Журавський А. Ніколи не сміявся без любові: сторінки життя і творчості Остапа Вишні / А. Журавський. – Київ : Мистецтво, 1983. – 334 с.
3. Сокіл Т. В. Життєвий творчий шлях Остапа Вишні / Т. В. Сокіл. – Дипломна робота (рукопис). Приватний архів.

НАВЧАЛЬНІ МУЗЕЇ У МУЗЕЙНІЙ МЕРЕЖІ ПОЛТАВЩИНИ

В. В. Романенко, студент спеціальності 032 Історія та археологія, група ІА (мс)-24

Л. І. Шаповал, науковий керівник, доцент кафедри історії України

Полтавський національний педагогічний університет імені В. Г. Короленка

Україна вирізняється великою кількістю пам'яток історико-культурної спадщини народу, яка зберігається й популяризується музеями. Сукупність музеїв одного профілю, типу або відомчої приналежності (мережа художніх музеїв, музеїв під відкритим небом) на певній території називають музейною мережею. Державна музейна мережа сформована у 1920-х рр. відповідно класифікації музеїв за профілями, статусом, відомчою підпорядкованістю установ, адміністративно-управлінським принципом [3]. Перелік музеїв, у яких зберігаються музейні предмети, колекції, зібрання, що є державною власністю, належать до державної частини Музейного фонду України, затверджується Кабінетом Міністрів України [1]. Станом на 2018 р. музейна мережа України налічувала 478 державних музеїв, які є юридичними особами. У їх складі діють 110 музейних установ на правах філіалів і 918 – на правах відділів. Музеїв, що перебувають у віданні підприємств, установ, організацій, налічується 1100. При загальноосвітніх, позашкільних, професійно-